

пуска трагични финали на етническите проблеми, той трябва да гарантира оптимистичните” (Минкова 1999: 55).

Ретроспективният преглед на литературната дейност на ромската интелигенция ще ни отведе в 1933 г., когато се появява първият печатен орган на циганите в България — в-к “Тербие” (Възпитание). Според Демир Алиев това е вестникът на циганите-мохамедани в България.

По отношение на терминологията — “цигани” или “роми”, аз лично приемам известните “за” и “против” старото название “цигани”, приемам и желанието на най-изявените представители на ромското малцинство да бъдат наричани “роми”, както и голямото колебание сред част от тях относно името им, изявено в поведението или творчеството им.

Яркото лично творчество неминуемо идва след многократните изяви на етноса в народното му творчество. В този смисъл, Усин Керим е може би първата поетична искра на ромите, въпреки че в периода, в който той твори, все още е в сила старата терминология и той възпява живота, проблемите и любовта на циганите. Общо взето, като че ли основните тематични мотиви на ромските творци, с които те навлизат в българската литература, са два — любовта и тежката орисия.

Усин Керим е една от първите големи фигури на ромската интелигенция, представител на групата на поетите. В стихотворението си “Мрак ли падне” той е твърде близо до Кирил Христов и неговите поетични откровения:

Дай на мене вечер синя
и добри акрани,
бял котел със старо вино
и моми отбрани,
че светът без тях е тесен
виното — безвкусно.
Де гиди лудешки песни
и горещи устни!